

Structural Drivers Affecting the Reduction of the Destructive Effects of High-Rise Construction on Functional Wind Flow (Case Study: District 22 of Tehran)

Azadeh Amiri¹, Rahele Rostami^{2*}, Fatemeh Mozaffari Ghadikalaei³

1- Department of Architecture and Urban Planning, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

E-mail: a.amiri.arch70@gmail.com

2- Department of Architecture and Urban Planning, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

(Corresponding Author) E-mail: raheleh.rostami@gmail.com

3- Department of Architecture and Urban Planning, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

E-mail: mozaffarifatemeh2@gmail.com

Article Info	Abstract
Article type: Research Article	The creation of micro-climates along with the imbalance of stable wind flow is one of the most important destructive effects of high-rise construction in metropolises. So the change in natural ventilation has led to a decrease in the quality of human life in urban areas. In this regard, the present research has investigated the structural drivers affecting the reduction of the destructive effects of high-rise construction on the functional flow of wind in the borough 22 in Tehran. This is an applied descriptive study, which was carried out in the form of a survey. The study population was tower builders, experts and faculty members, 60 of whom were selected as the sample size by a purposeful judgment method. After collecting information, using the technique of cross-effects and using MicMac software, 18 indicators extracted from the Delphi method were analyzed. Based on the results "adherence to the principles and appropriate criteria of location", "accurate determination of wind behavior characteristics in the region" and "how to establish and disperse the density of high-rise buildings in harmony with the prevailing wind", were found to be the most effective, , and "supervision and monitoring of urban supervisors and managers in high-rise construction based on nationally approved guidelines", "proportionality of high-rise construction with urban form" and "number and geometry of distances between high-rise buildings", were found to be the most affective indices in reducing the destructive effects of high-rise construction in the region were studied. According to the obtained results, compiling a comprehensive vision document for high-rise development based on international environmental standards in the three stages of designing, locating and implementing high-rise buildings is the most important proposal with an environmental approach in high-rise development of metropolises.
Article history: Received: 5 March 2024 Received in revised form: 3 May 2024 Acceptance: 16 May 2024 Published online: 7 December 2024	
Key words: Climate Change, High-Rise Construction, Sustainable Architecture, Tehran.	

Cite this article: Amiri, A., Rostami, R., & Mozaffari Ghadikalaei, F. (2024). Structural Drivers Affecting the Reduction of the Destructive Effects of High-Rise Construction on Functional Wind Flow (Case Study: District 22 of Tehran). *Green Management*, 4(3), 135-156.

© The Author(s).

Online ISSN: 2821-0050

Publisher: Islamic Azad University, Aliabad Katoul Branch.

<https://sanad.iau.ir/journal/jgm>

پیشان‌های ساختاری تأثیرگذار بر کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه‌سازی بر جریان عملکردی باد

(مطالعه موردي: منطقه ۲۲ تهران)

آزاده امیری^۱، راحله رستمی^{۲*}، فاطمه مظفری قادیکلائی^۳

- ۱- گروه معماری و شهرسازی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران. رایانامه: a.amiri.arch70@gmail.com
- ۲- گروه معماری و شهرسازی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران. (نویسنده مسئول) رایانامه: raheleh.rostami@gmail.com
- ۳- گروه معماری و شهرسازی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران. رایانامه: mozaffarifatemeh2@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله:	ایجاد خرد اقلیم ها همراه با عدم تعادل جریان پایدار باد از مهمترین اثرات مخرب بلندمرتبه سازی در کلانشهرها محسوب می شود. به طوری که تغییر در تهویه طبیعی زمینه ساز کاهش کیفیت زندگی انسانی در مناطق شهری شده است. در همین راستا تحقیق حاضر به بررسی پیشان‌های ساختاری تأثیرگذار بر کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه ۲۲ شهر تهران پرداخته است. این تحقیق از نوع توصیفی کاربردی بوده که به صورت پیمایشی صورت گرفته است. جمعیت مورد مطالعه را برج سازان، کارشناسان و اعضای هیأت علمی بودند که ۶۰ نفر از آنها به عنوان حجم نمونه گیری به روش قضاوتی هدفمند انتخاب شد. پس از جمع آوری اطلاعات با بهره گیری از تکنیک اثرات متقاطع و با استفاده از نرم افزار MicMac به تحلیل ۱۸ شاخص مستخرج از روش دلفی پرداخته شد. بر اساس نتایج «راعیت اصول و معیارهای مناسب مکان یابی»، «تعیین دقیق مشخصات رفتاری باد در منطقه» و «چگونگی استقرار و پراکندگی تراکمی بلندمرتبه ها همانگ با باد غالب»، به عنوان اثرپذیرترین، و «نظرات و پایش ناظران و مدیران شهری در بلندمرتبه سازی بر اساس دستورالعمل مصوب ملی»، «متناوب سازی بلندمرتبه سازی با فرم شهری» و «تعداد و هندسه فواصل بین بناهای بلندمرتبه»، به عنوان اثرپذیرترین شاخص ها در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی در منطقه مورد مطالعه بودند. با توجه به نتایج به دست آمده، تدوین سند جامع چشم انداز بلندمرتبه سازی بر اساس استانداردهای زیست محیطی بین المللی در مراحل سه گانه طراحی، مکان یابی و اجرای بناهای بلند، مهمترین پیشنهاد با رویکرد زیست محیطی در بلندمرتبه سازی کلانشهرها است.
مقاله پژوهشی:	تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۵
تاریخ بازنگری:	۱۴۰۳/۰۲/۱۴
تاریخ پذیرش:	۱۴۰۳/۰۲/۲۷
تاریخ انتشار:	۱۴۰۳/۰۹/۱۷
کلمات کلیدی:	تغییر اقلیم، بلندمرتبه سازی، معماری پایدار، تهران.

استناد: امیری، آزاده؛ رستمی، راحله؛ و مظفری قادیکلائی، فاطمه (۱۴۰۳)، پیشان‌های ساختاری تأثیرگذار بر کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد (مطالعه موردي: منطقه ۲۲ تهران). مدیریت سبز، ۴(۳)، ۱۳۵-۱۵۶.

© نویسنده‌گان.

<https://sanad.iau.ir/journal/jgm>

ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول.

شباک الکترونیکی: ۲۸۲۱-۰۰۵۰

مقدمه

امروزه نیاز به آسایش اقلیمی مختص فضاهای داخلی نیست؛ به طوری که افراد بخش قابل توجهی از اوقات خود را در محیط خارج سپری می‌کنند که توجه به معیارهای کیفی در طراحی فضاهای بیرونی بناها اهمیت دوچندان می‌یابد (رضایی حریری و همکاران، ۱۳۹۵). این در حالی است که معماران در طراحی های خود بیشتر به تأمین شرایط آسایشی داخل بنا اکتفا کرده و فراهم نمودن شرایط مساعد در محیط بیرون به ویژه در کشورهای در حال توسعه اغلب نادیده گرفته شده است (روزی و همکاران، ۲۰۱۱). جهان در پنج دهه گذشته به سرعت در حال شهرنشینی بوده است که حدود ۵۴ درصد از جمعیت حال حاضر در مناطق شهری زندگی می‌کنند که تا سال ۲۰۵۰ به حدود ۶۶ درصد می‌رسد (همیدا و همکاران، ۲۰۲۰). از این رو سیاست‌های شهرنشینی از الگوی رشد افقی به سمت الگوی رشد عمودی تغییر کرده و ایده شهر فشرده که مستلزم ساخت در ارتفاع و تغییر الگوی ساخت و ساز شهری می‌باشد، مورد توجه قرار گرفته است (چوخاچیان و همکاران، ۲۰۲۰؛ فرقانی و همکاران، ۱۳۹۹). افزایش و رشد سریع شهرنشینی به عنوان یکی از چالش‌های مهم در شهرهای بزرگ جهان و کمبود منابع از جمله زمین برای توسعه افقی (چانگ و همکاران، ۲۰۱۱؛ آذربرزین و همکاران، ۱۴۰۲)، سیاست افزایش تراکم ساختمانی و بلندمرتبه سازی به عنوان راه حل مناسبی برای مشکل مسکن و فراهم کردن پایداری در شهرهای جهان از طریق کنترل افقی شهرها مطرح شد (دینگ و لام، ۲۰۱۹؛ آرینهر و همکاران، ۱۴۰۰).

با توجه به مزایا و معایب بلندمرتبه سازی، این نوع از ساختمانها می‌توانند از جنبه‌های مختلفی همچون منظر و سیمای شهر، ساختار کالبدی-فضایی و به ویژه تغییرات اقلیمی بر محیط شهری تأثیرگذار باشند (رئیسی و عباسزادگان، ۱۳۸۶). در سال‌های اخیر، بسیاری از شهرهای جهان به ویژه شهرهایی که دارای ساختمانهای بلند هستند، به طور فرایندهای تحت تأثیر بادهای شدید قرار گرفته‌اند (کیم و همکاران، ۲۰۲۳). برخی معتقدند که آسیب باد در شهرها معمولاً توسط ساختمانهای بلند ایجاد می‌شود زیرا آن‌ها اغلب باعث ایجاد محیط باد غیرقابل پیش‌بینی و خطرناک در سطح عابر پیاده شده (ایشیدا و همکاران، ۲۰۲۳؛ لی و چن، ۲۰۱۷) و همچنین بر خرد اقلیم اطراف تأثیرگذارند (روسان و همکاران، ۲۰۲۰).

از این رو تغییرات جریان عملکردی باد و رفتار هوای طبیعی به عنوان یکی از پدیده‌های اقلیمی است که تحت تأثیر بلندمرتبه سازی در کلانشهرها قرار گرفته است (وفایی و همکاران، ۲۰۲۰). به بیان دیگر، ساختمانهای بلند در شهرها با تغییر جریان هوا در نواحی اطراف خود بر

1- Rose et al

2- Hemida et al

3- Chokhachian et al

4- Chung et al

5- Ding and Lam

6- Kim et al

7- Ishida et al

8- Li and Chen

9- Roslan et al

10- Vafai et al

روزیم‌های باد تأثیرگذارند (کیم و همکاران، ۲۰۲۳؛ هالا و همکاران، ۲۰۱۷). بنابراین به دلیل تأثیرات زیاد توسعه متراکم ساختمانی و بلندمرتبه‌سازی بر اقلیم محلی یک شهر (گارسیا و همکاران، ۲۰۰۹) باید متغیرهایی مانند باد، گرما و تابش خورشیدی در فرآیندهای تصمیم‌گیری توسعه شهری در نظر گرفته شود (تشو و همکاران، ۲۰۱۲). جریان باد به عنوان عنصر اقلیمی نقش مهمی در کیفیت فضاهای شهری و مسکونی، پایداری فضاهای عمومی و دستیابی به توسعه پایداری شهری داشته (صالحی و همکاران، ۱۳۹۵) و امنیت و آسایش عابران پیاده در یک شهر دارد (مونن و همکاران، ۲۰۱۲). همچنین این پدیده اثرات اولیه و ثانویه شدیدی از جمله تغییر جریان هوای آسایش حرارتی و آلودگی هوا به همراه دارد (منتظری و همکاران، ۲۰۱۴). تأثیر باد بر روی ساختمان‌های بلندمرتبه علمی دینامیکی است و بستگی به عوامل مختلف محیط از قبیل ناهمواری و شکل زمین اطراف ساختمان، اندازه و ارتفاع ساختمان‌ها، ترکیب نمای سازه مورد نظر و نحوه قرار گرفتن و توزیع فضایی ساختمان‌ها، فاصله بین ساختمان‌ها، فضاهای باز و سیز شهری و میزان پوشش زمین به وسیله ساختمان دارد (رامالو و هابز، ۲۰۱۲). بنابراین مهم‌ترین ویژگی‌های باد در رابطه با طراحی ساختمان عبارت است از آشفتگی باد (توفانی بودن)، سرعت باد، جهت باد، وزش باد در سطح زمین و تدام باد (چانوهان و همکاران، ۲۰۱۳).

اختلال در جریان باد شهری از طریق بلندمرتبه‌سازی یکی از اصلی‌ترین دلایل شکل‌گیری جزایر حرارتی در شهرهای بزرگ است. از این‌رو در طراحی چنین بنایی توجه به شرایط پیرامونی ساختمان و تأثیر آن بر روی خرداقیم به اندازه تأمین شرایط مطلوب داخلی مهم و حائز اهمیت است (رضایی حریری و همکاران، ۱۳۹۵). اهمیت واکنش‌های ناشی از باد و چگونگی کاهش اثرات مخرب آن و ایجاد خرداقیم‌های شهری، آن را به موضوع مهم و کلیدی دستگاه‌های اجرایی و محققان در برنامه‌ریزی جغرافیای شهری تبدیل نموده است. بنابراین شناسایی اثرات مخرب حاصل از بلندمرتبه‌سازی به ویژه در کلانشهرها بر جریان عملکرد باد و تهویه طبیعی حاصل از آن و بهره‌گیری از آن‌ها در سیاست-

گذاری مدیریت شهری مبتنی بر آینده‌نگری می‌تواند نقشه‌راهی برای بلندمرتبه‌سازی بر اساس نظرخواهی خبرگان و متخصصان در این زمینه در کلانشهرها باشد. در همین راستا منطقه ۲۲ به عنوان منطقه مورد مطالعه در غرب کلانشهر تهران قرار گرفته که در مسیر جریان باد غالب شهر و کریدور ورودی جریان هوا به شهر قرار گرفته است. عدم توجه به زاویه وزش باد و انجام ساخت‌وسازها در مسیر جریان باد غرب به شرق و بادهای شمالی مانع از جریان هوا در فضای شهری شده است (صالحی و همکاران، ۱۳۹۵). این امر علاوه بر سلب آسایش حرارتی ساکنین در محیط‌های شهری، منجر به تمرکز ذرات آلاینده و عدم تهویه مناسب فضاهای شهری در این منطقه شده است. لذا با توجه به

1- Hala et al

2- Garcia et al

3- Tsou et al

4- Moonen et al

5- Montazeri et al

6- Ramalho and Hobbs

7- Chauhan et al

اهمیت این منطقه در معماری شهری و همچنین روند انبوه‌سازی و بلندمرتبه سازی که با رشدی حدود ۰/۴۳ درصدی همراه است، ضرورت ارزیابی اثرات بلندمرتبه سازی را بر جریان باد دوچندان می‌یابد. حال با توجه به مطالب بیان شده، پرسش اصلی تحقیق حاضر این است که پیشران‌های ساختاری تأثیرگذار کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه ۲۲ تهران کدامند؟ به طوری که بر اساس نتایج حاصل از آن می‌توان ضمن برنامه‌ریزی هدفمند در فرآیند و مدیریت بلندمرتبه سازی، تغییراتی در سیاست‌گذاری جغرافیای شهری در آینده ایجاد نمود.

ادبیات نظری و پیشنهاد تحقیق

بلندمرتبه سازی در جهان پدیده‌ای است که از اوایل قرن ۱۹ و در اوایل قرن ۲۰ چهره خود را به ثبت رسانده و نخستین گام‌ها در تولید آسمانخراش‌ها از حدود سال ۱۸۸۰ تا ۱۹۰۰ در شیکاگو برداشته شد. در قرن بیستم میلادی، مسائلی از قبیل افزایش جمعیت، نیاز به اسکان بیشتر مردم در شهرها، ضرورت استفاده بیشتر از زمین در مراکز پرtraکم شهرها، ضرورت بازسازی و نوسازی در مناطق شهری، تقاضای مردم برای سکونت و یا کار در مراکز شهرها و ضرورت کاهش هزینه‌های ناشی از گسترش افقی شهرها جزء عواملی بوده است که ساخت بناهای بلند را به عنوان یک ضرورت در شهرهای بزرگ جهان مطرح نموده است (تاجک و همکاران، ۱۳۹۶). در همین راستا طی سال‌های ۱۳۲۸ تا ۱۳۳۰ نخستین ساختمان‌های بلندمرتبه در تهران ساخته شد. با وقوع انقلاب اسلامی، بلندمرتبه سازی به مدتی بیش از ۱۰ سال متوقف شد. موج جدید بلندمرتبه سازی در سال‌های پایانی دهه ۶۰ در پی افزایش قیمت زمین در تهران و آغاز فروش تراکم از سوی شهرداری تهران آغاز گردید. رونق برج سازی خصوصی ظاهرآ سازمان‌ها و نهادهای دولتی نظیر بنیاد مستضعفان را هم تشویق به برج سازی نمود (وحید و همکاران، ۱۳۹۶). با توجه به گذشت بیش از یک قرن از ظهور ساختمان‌های بلندمرتبه، اینگونه بناها در ابتدا به عنوان نشانه‌ای از پیشرفت‌های تکنولوژیک جوامع و نمادهای قدرت شهرهای پیشرفت‌هه و پاسخی به رشد شدید جمعیت و کمبود زمین جهت احداث واحدهای مسکونی بودند (رهنمای عباس‌زاده، ۱۳۸۵). وقتی از ساختمان بلندمرتبه صحبت می‌شود چنین فرض می‌گردد که همه افراد تصویر یکسانی از آن دارند. در حالی که چنین نبوده و نه تنها بین عامه، بلکه در قالب دیدگاه‌های متفاوت متخصصین نیز نظرات مختلفی در ارتباط با تعریف این ساختمان‌ها وجود دارد. اگرچه معیار خاصی برای تعریف اینگونه ساختمان‌ها ارائه نشده است و بلندی ساختمان‌ها نسبی بوده و بستگی به شرایطی همچون شرایط اجتماعی، تصورات فردی از محیط، ارتفاع ساختمان‌های هم‌جوار و نوسانات اقلیمی دارد (رهنمای رزاقیان، ۱۳۹۲). از دیدگاه مهندسین ساختمان، هنگامی می‌توان بنای را بلندمرتبه یا مرتفع نامید که ارتفاع آن باعث شود نیروهای جانبی ناشی از زلزله و باد بر طراحی آن تأثیر قابل توجهی بر شهر بگذارد و بر این مبنای از لحاظ ارتفاع، ساختمان‌های بیشتر از ۱۲ طبقه را ساختمان‌های بلندمرتبه می‌نامند.

(ایسا و همکاران^۱، ۲۰۱۷). از دیدگاه جامعه‌شناسان ساختمان‌هایی که بیشتر از ۳۱ متر باشند و مانع از فعالیت کودکان در محوطه و فعالیت در هوای

آزاد باشد، ساختمان‌های بلندمرتبه نامیده می‌شوند که نظارت بر کودکان با زیاد شدن ارتفاع مشکل ساز می‌شود (شجاعی و پولادی، ۱۳۹۸).

امروزه سیاست‌های شهرنشینی از الگوی رشد افقی به سمت رشد هوشمند تغییر نموده که به اینه شهر فشرده منجر شده است. بلند

مرتبه‌سازی به عنوان یکی از روش‌های ساخت شهرهای فشرده، برای استفاده حداکثر از فضای و منابع محدود، بسیار مورد توجه مدیران

شهری قرار گرفته است (رهنمای رژاییان، ۱۳۹۲). اما گسترش و توسعه اینگونه بناها در کلانشهرها عوارض‌های مختلف زیست‌محیطی همچون تغییر

غیرطبیعی دمای شهر به علت افزایش بیش از حد سطوح ساختمانی، کاهش وزش باد در سطح شهر و افزایش موضعی سرعت آن در

خیابان‌هایی که در جهت باد غالب منطقه قرار گرفته و اثرات مستقیمی بر عابرین پیاده‌روها دارند، می‌باشد (آقامازاده و تابان، ۱۳۹۹). از طرفی

جلوگیری از تابش مستقیم نور آفتاب به ساختمان‌های موجود و خودسایه‌اندازی از دیگر پیامدهای بلندمرتبه‌سازی است که باعث عدم

تعادل جریانی باد و تهویه طبیعی شهرها می‌شود (وحید و همکاران، ۱۳۹۶). متناسب نبودن طراحی و جانمایی بناهای بلندمرتبه با جریان باد باعث

عدم تعادل سرعت و نحوه حرکت آن خواهد شد که آسایش دینامیکی و حرارتی انسان را چهار چالش می‌نماید (خداویسی و همکاران، ۱۳۹۷).

بنابراین بلندمرتبه‌سازی در مسیر جریان باد نقش مهم و مؤثر در تهویه بافت از آلودگی‌های ایجاد شده در محیط شهری دارند (ذیتالی و همکاران،

۱۳۹۶). لذا شناسایی هر یک از اثرات مخرب بلندمرتبه‌سازی می‌تواند باعث بهبود رفتار عملکردی جریان باد در تهویه طبیعی منطقه شهری

گردد.

در راستای تأثیرات مثبت و منفی بلندمرتبه‌سازی بر جریان هوای طبیعی و رفتار عملکردی باد در کشورهای مختلف جهان (احمد و همکاران^۲،

۲۰۱۷) و همچنین ایران تحقیقات و مطالعات زیادی صورت گرفته است که هر یک از آن‌ها این موضوع را از زوایای مختلفی مورد بررسی و

تجزیه و تحلیل قرار داده و به مهم‌ترین عوامل اشاره نموده‌اند. به عبارتی، در خصوص بررسی ارتباط میان معماری ساختمان‌های بلند و

تأثیرات چشمگیر آن بر شرایط اقلیمی به ویژه رفتار باد در اطراف ساختمان تاکنون پژوهش‌های متعددی صورت گرفته است (صدرالغروی و

همکاران، ۱۴۰۱). بررسی‌های سعادت‌جو (۱۴۰۰) نشان داد تغییر ساختار هندسی می‌تواند رفتار باد پیرامون ساختمان و معابر اطراف آن را تحت

تأثیر قرار دهد. در میان مناطق آثرو دینامیک اطراف ساختمان‌ها، منطقه پشت به باد و گوشواره‌ها شاهد بیشترین و مناطق رو به باد دارای

1- Isa et al
2- Ahmad et al

کمترین تأثیرپذیری مثبت حاصل از تغییرات هندسی بوده‌اند. نتایج نشان داد توزیع منظم تورفگی بدن در ارتفاع ساختمان می‌تواند با تشدید سرعت باد اطراف به تهویه معاابر کمک کند.

نتایج تحقیقات صالحی و همکاران (۱۳۹۵) در ارزیابی اثر بلندمرتبه‌سازی بر جریان باد در تهران نشان می‌دهد که به دلیل مکان‌یابی نادرست و غیراصولی ساختمان‌های بلند، الگوی طبیعی وزش باد تغییر یافته و در نتیجه موجب بروز اثرات ثانویه ناشی از رکود یا تشدید جریان باد شده و کریدور ورودی هوا به شهر تهران را با مشکل مواجه ساخته است. رضایی حریری و همکاران (۱۳۹۵) به این نتیجه رسیدند که الگوی جریان باد در اطراف ساختمانی با فرم مقطع زیگوراتی به کاهش حداکثری بادهای آزاردهنده در اطراف ساختمان‌های بلندمرتبه انجامیده است. آهاجا و دالوی^۱ (۲۰۰۶) در تحقیقات شان بیان داشتند که احداث ساختمان‌های بلندمرتبه و مجاورت آن‌ها با ساختمان‌های کوتاه موجب تغییراتی در جریان باد خواهد شد. نتایج تحقیقات ایشدا و همکاران (۲۰۲۳) نشان داد که بادهای تند ناشی از ساختمان‌های بلند ممکن است باعث آسیب غیرمنتظره به ساختمان‌های کم مرتبه اطراف شوند. بر اساس نتایج به دست آمده از تحقیقات کیم و همکاران (۲۰۲۳) در شهر ساحلی بوسان کره‌جنوبی، ساختمان‌های بلندمرتبه باید با در نظر گرفتن تنبدادهای حاصل از تغییر اقلیم دو برابر قوی‌تر از سرعت متوسط باد در منطقه طراحی شوند. ناگروهو و همکاران^۲ (۲۰۲۲) که به بررسی تأثیر ساختمان‌های بلندمرتبه بر محیط حرارتی اطراف در باندونگ کشور اندونزی پرداخته‌اند به این نتیجه رسیدند که ساختمان‌های مرتفع از طریق تلاطم باد، سرمایش و گرمایی بیش از حد، محیط حرارتی اطراف خود را تخریب می‌کنند. بر اساس یافته‌های این مطالعه جهت‌گیری‌های مختلف ساختمان‌ها نسبت به خورشید و باد می‌تواند مناطق اطراف را گرم یا خنک کند. از طرفی تلاطم و جریان باد با سرعت بالا بر اساس ارتفاع ساختمان باعث ایجاد شرایط ناخوشایند در محیط اطراف شده است. نتایج تحقیق پراسیتیک و اسریوایت^۳ (۲۰۲۲) که به بررسی اثرات ساختمان‌های بلندمرتبه بر محیط‌های حرارتی شهری و آسایش حرارتی در فضای باز در کشور مالزی پرداخته‌اند نشان داد که میانگین دمای تابش و سرعت باد بر محیط حرارتی عابر پیاده در اطراف ساختمان بلند تأثیرگذارند. ژاؤ و لی^۴ (۲۰۲۲) در مطالعه‌ای به این نتیجه رسیده‌اند که رفتار جریان باد در ساختمان‌های مرتفع نسبت به تغییر ارتفاع و فاصله بسیار حساس بوده است. به طوری که با افزایش نسبت ارتفاع کاهش و با زیاد شدن نسبت فاصله افزایش یافته است. در تحقیقی که توسط پارک و همکاران^۵ (۲۰۲۱) در چین و شریف و ابوهیجله^۶ (۲۰۲۰) در امارات صورت گرفت، نتایج داد

1- Ahuja and Dalui

2- Nugroho et al

3- Prasitreak and Srivanit

4- Zhao and Li

5- Park et al

6- Shareef and Abu-Hijleh

که جهت‌گیری ساختمان، ارتفاع و عوامل آب و هوایی ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر در بلندمرتبه‌سازی دارند. به طوری که جهت باد، سرعت باد، جهت و ارتفاع مناسب ساختمان برای کاهش انرژی ساختمان‌ها از مهم‌ترین عوامل در ساختمان‌های بلندمرتبه محسوب می‌شوند. احمد و همکاران^۲ و چربی و همکاران^۱ (۲۰۲۳) نیز به تأثیرگذاری مثبت جهت‌یابی در سیستم ساختمان‌های بلندمرتبه اشاره کرده‌اند و بیان داشتند با جهت‌گیری بهینه ساختمان‌های بلندمرتبه می‌توانند اثربخشی مطلوب و مثبتی در جریان رفتاری باد داشته باشند.

نتایج مطالعات کوین و همکاران^۳ (۲۰۲۰) در هنگ‌کنگ حاکی از آن بود که نوع مکان برج تأثیر زیادی بر تهویه شهری و جریان باد دارند. و فایی و همکاران^۳ (۲۰۲۰) نیز در تحقیقی در ایران بیان داشتند که انتخاب سایت‌های بلندمرتبه‌سازی از اهمیت ویژه‌ای در پایداری جریان باد و تهویه طبیعی شهری برخوردارند. ویراسوریا و همکاران^۴ (۲۰۱۹) بر این باورند که مکان‌یابی صحیح بنای‌های بلندمرتبه نقش مهمی در تهویه طبیعی ناشی از باد دارند و می‌توان تا ۲۵ درصد در مصرف انرژی صرف‌جویی نمود. بر اساس این مطالعه جهت‌گیری ساختمان‌های بلند با زاویه مایل با جهت باد غالب را نسبت به موقعیت عمود بر جهت باد غالب پیشنهاد می‌کند. چوخارچیان و همکاران^۵ (۲۰۲۰) در تحقیقی به این نتیجه رسیده‌اند که بین شکل و فرم شهری و عملکرد محیطی ارتباط معنی‌داری وجود دارد. همچنین یافته‌ها گویای آن بود که ارتفاع ساختمان و هندسه بلندمرتبه‌ها ارتباط مستقیم با دسترسی به نور در روز و تهویه مطبوع دارند. در همین راستا اقبال و چان^۶ (۲۰۱۶) و ضرغامی و همکاران^۷ (۲۰۱۹) در تحقیقات‌شان به این نتیجه رسیدند که اشکال و فرم ساختمان و ارتفاع آن‌ها در کنترل و جهت دادن به گردش باد و در نتیجه تهویه مطبوع تأثیر زیادی دارد. هلا و همکاران^۸ (۲۰۱۷) و هویی و همکاران^۹ (۲۰۱۸) در یافته‌های تحقیقاتی‌شان بیان داشتند که ساختمان‌های مرتفع به طور گسترده‌ای بر تهویه طبیعی شهری تأثیرگذار بوده است. به طوری که فرم‌های معماری و مورفولوژی ساختمان‌های مذکور و در نظر گرفتن چشم‌انداز شهری در رفتار جریانی باد و خرد اقلیم‌های شهری تأثیرگذار بوده است. ایشان بر این باورند که باید اثرات باد از مرحله طراحی تا ساخت ساختمان‌های بلندمرتبه در شهرها مورد ارزیابی و پیش‌بینی شود. ژائو و هی^{۱۰} (۲۰۱۷) به این نتیجه رسیدند که عوامل متعددی مانند جهت باد غالب، توزیع فشار، هندسه ساختمان، اندازه و مکان نقش مهمی در تعیین پتانسیل‌های تهویه و جریان باد و خرد اقلیم‌های اطراف ساختمان‌ها دارند.

1- Cui et al

2- Qin et al

3- Vafai et al

4- Weerasuriya et al

5- Chokhachian et al

6- Iqbal and Chan

7- Zarghami et al

8- Hala et al

9- Hui et al

10- Zhao and He

نتایج به دست آمده از تحقیقات یانگ و همکاران^۱ (۲۰۱۳) که به بررسی ارتباط متقابل ساختار هندسی ساختمان و رفتار باد در منطقه دانهای کشور تایوان پرداخته اند نشان داد، بهبود شرایط تهویه طبیعی در مناطق شهری با بهبود ساختار هندسی ساختمان های بلندمرتبه تغییر نموده است. پژوهش های انجام شده توسط کیم و همکاران^۲ (۲۰۱۴) و چن و همکاران^۳ (۲۰۱۷) نشان از آن دارد که تغییر برخی ویژگی ها از جمله تغییرات پوشش های گیاهی و فضای سبز بدون تغییرات ویژگی های فیزیکی بناها، می تواند تا حد نسبتاً زیادی به کاهش سرعت بادهای مزاحم در اطراف ساختمان های بلندمرتبه و تأمین آسایش اقلیمی عابران پیاده پیرامون آن ها باشد. تسانگ و همکاران^۴ (۲۰۱۲)، تیریتیس و نیکولوپولو^۵ (۲۰۱۹) و ژانگ و همکاران^۶ (۲۰۲۰) نیز فاصله بین ساختمان ها و تراکم آن ها را در تهویه طبیعی شهری و پایداری جریان باد در بلندمرتبه سازی تأثیرگذار دانسته است. لی و چن^۷ (۲۰۲۰) و ژو و همکاران^۸ (۲۰۱۷) در تحقیق شان به این نتیجه رسیدند که در ساختمان های بلندمرتبه منطقه سایه باد، تعداد و پراکندگی دهانه های در نظر گرفته شده در فواصل بین ساختمان ها (فضاهای خالی) اثرات متفاوتی بر محیط و سرعت باد اطراف ساختمان ها دارد.

با توجه به نتایج تحقیقات ارائه شده، بلندمرتبه سازی اثرات منفی زیادی که به ویژه در زمینه ایجاد خرد اقلیم های متعدد و همچنین جریان عملکردی باد و پایداری تهویه طبیعی شهری دارد. به طوری که عدم تعادل رفتاری باد و تلاطم در جریان آن باعث ایجاد تداخل و مشکلات در کیفیت زندگی جوامع انسانی می شود (شکل ۱).

شکل ۱: الگوی تحلیلی تحقیق بر اساس اثرگذاری بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد

1- Yang et al
2- Kim et al
3- Chen et al
4- Tsang et al
5- Tsichritzis and Nikolopoulou
6- Zhang et al
7- Li and Chen
8- Xu et al

روش شناسی

این پژوهش از نظر نوع تحقیق کاربردی و از نظر ماهیت بر اساس روش‌های جدید علم آینده‌پژوهی، از نوع پژوهش‌های تحلیلی و اکتشافی است. جمعیت مورد مطالعه را برج‌سازان، کارشناسان شهرداری و زیباسازی منطقه ۲۲ و اعضای هیأت علمی و دانشجویان معماری و محیط‌زیست دانشگاه‌های شهر تهران، تشکیل دادند که ۶۰ از آن‌ها به عنوان تعداد نمونه به شیوه هدفمند قضاوی انتخاب شدند. گردآوری اطلاعات از طریق پرسشنامه محقق‌ساخت انجام شد که ابتدا شاخص‌های سنجش با بررسی اطلاعات اسنادی و کتابخانه‌ای مشخص شد. سپس با بهره‌گیری از تکنیک دلفی و مصاحبه با ۱۰ نفر در دو مرحله، دامنه شاخص‌ها تکمیل‌تر گردید تا جایی که شاخص جدیدی ارائه نشد. بر همین اساس ۴۳ شاخص شناسایی شد که پس از جمع‌بندی و ترکیب شاخص‌ها بر اساس جلسه‌متمرکز ایجاد شده حاصل از مصاحبه‌شوندگان، ۱۸ شاخص نهایی شد. به طوری که شاخص‌ها در ماتریسی N^*N قرار می‌گیرند و بر اساس نظر گروه تعیین-شده مصاحبه‌شوندگان در قالب اعداد ۰ تا ۳ ارزش گذاری می‌شوند. به بیان دیگر، نمره‌دهی به شاخص‌ها بر حسب تأثیرگذاری شاخص‌های سطر بر هر یک از شاخص‌ها در ستون در چهار سطح بدون تأثیر (با ارزش عددی صفر)، تأثیر ضعیف (با ارزش عددی ۱)، تأثیر متوسط (با ارزش عددی ۲) و تأثیر زیاد (با ارزش عددی ۳) می‌باشد. پس از جمع‌آوری و دسته‌بندی داده‌ها، از روش آمار توصیفی در محیط نرم‌افزار SPSS²⁵ به منظور دسته‌بندی ویژگی‌های فردی و شغلی پاسخ‌گویان بر اساس جداول توزیع فراوانی، درصد فراوانی، بیشینه و کمینه داده‌ها استفاده شد. برای تعیین پیشانه‌های ساختاری تأثیرگذار بر کاهش اثرات بلندمرتبه‌سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه ۲۲ تهران، پس از ورود اطلاعات پرسشنامه‌ها در Excel، از نرم‌افزار MicMac استفاده گردید. به طوری که ماتریس نهایی فراخوان شده در نرم‌افزار بر حسب میانگین نظر پاسخ‌گویان (۶۰ نفر) بود. در ماتریس متقاطع جمع اعداد سطرهای هر شاخص، میزان تأثیرگذاری و جمع ستونی هر شاخص نیز میزان تأثیرپذیری آن را از سایر شاخص‌ها نشان می‌دهد. در نهایت بر اساس پراکنش شاخص‌ها در محور مختصات مستخرج از نرم‌افزار، ضمن تعیین پایدار و یا ناپایداری سیستم، ویژگی‌های هر یک از شاخص‌ها متناسب با محل قرارگیری آن‌ها مشخص شده و مبنی تحلیل مدیران در سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌های آینده قرار می‌گیرد. در این تحقیق با انجام دوبار چرخش داده و تکرار، سطح پایایی به ۱۰۰ درصد رسید که وضعیت شاخص‌های مورد بررسی را بر کاهش اثرات بلندمرتبه‌سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه مورد مطالعه را با نرم‌افزار میک‌مک در سطح بسیار مطلوبی نشان می‌دهد که صحتی بر نوع انتخاب مدل پژوهش جهت پردازش داده‌ها و اطلاعات جمع‌آوری شده است (جدول ۱).

جدول ۱: ثبات داده های مورد استفاده در تحقیق

نکار	تأثیرگذاری (%)	تأثیرپذیری (%)
۱	۹۱	۹۸
۲	۱۰۰	۱۰۰

یافته ها

ویژگی های فردی و شغلی خبرگان: یافته ها نشان داد بیش از سه چهارم پاسخگویان مورد مطالعه را مرد ها و ۲۵ درصد آن را زن ها تشکیل داده اند. به طوری که اعضای هیأت علمی دانشگاه و دانشجویان تخصصی رشته معماری و محیط زیست بیش از ۵۰ درصد آن ها را به خود اختصاص دادند. توزیع سنی افراد مورد مطالعه حاکی از آن است که حدود ۵۷ درصد آن ها با بیشترین فراوانی بین ۴۰ تا ۶۰ سال سن داشته که اغلب آن ها با ۴۶/۶۷ درصد تجربه ۱۵ تا ۳۰ ساله در زمینه بلندمرتبه سازی و برج سازی در کلان شهر را دارند. بر اساس یافته های به دست آمده از تحقیق، نیمی از افراد مورد مطالعه با ۵۰ درصد دارای تحصیلاتی در سطح فوق لیسانس بوده و مابقی تحصیلاتی در مقطع لیسانس در پایین ترین و دکتری در بالاترین سطح تحصیلی بودند (جدول ۲).

جدول ۲: توزیع فراوانی خبرگان بر حسب ویژگی های فردی و شغلی

نوع متغیر	گروه ها	فراوانی	درصد فراوانی
جنسیت	مرد	۴۵	۷۵
	زن	۱۵	۲۵
چایگاه شغلی	کارشناسان شهرداری و زیباسازی	۱۸	۳۰
	برج سازان	۱۰	۱۶/۶۷
	اعضای هیأت علمی دانشگاه و دانشجویان تخصصی معماری	۳۲	۵۳/۳۳
سن (سال)	کمتر از ۴۰	۱۵	۲۵
	۴۰-۶۰	۳۴	۵۶/۶۷
	بیشتر از ۶۰	۱۱	۱۸/۳۳
	کمتر از ۱۵ سال	۹	۱۵
سابقه تجربه/فعالیت	۱۵-۳۰ سال	۲۸	۴۶/۶۷
	بیشتر از ۳۰ سال	۲۳	۳۸/۳۳
	لیسانس	۱۵	۲۵
سطح تحصیلات (مقطع)	فوق لیسانس	۳۰	۵۰
	دکتری	۱۵	۲۵

نتایج حاصل از ماتریس اولیه اثرات متقاطع: پس از تعیین شاخص های کلیدی و تهیه ماتریس نهایی ۱۸*۱۸، داده های نهایی وارد Excel

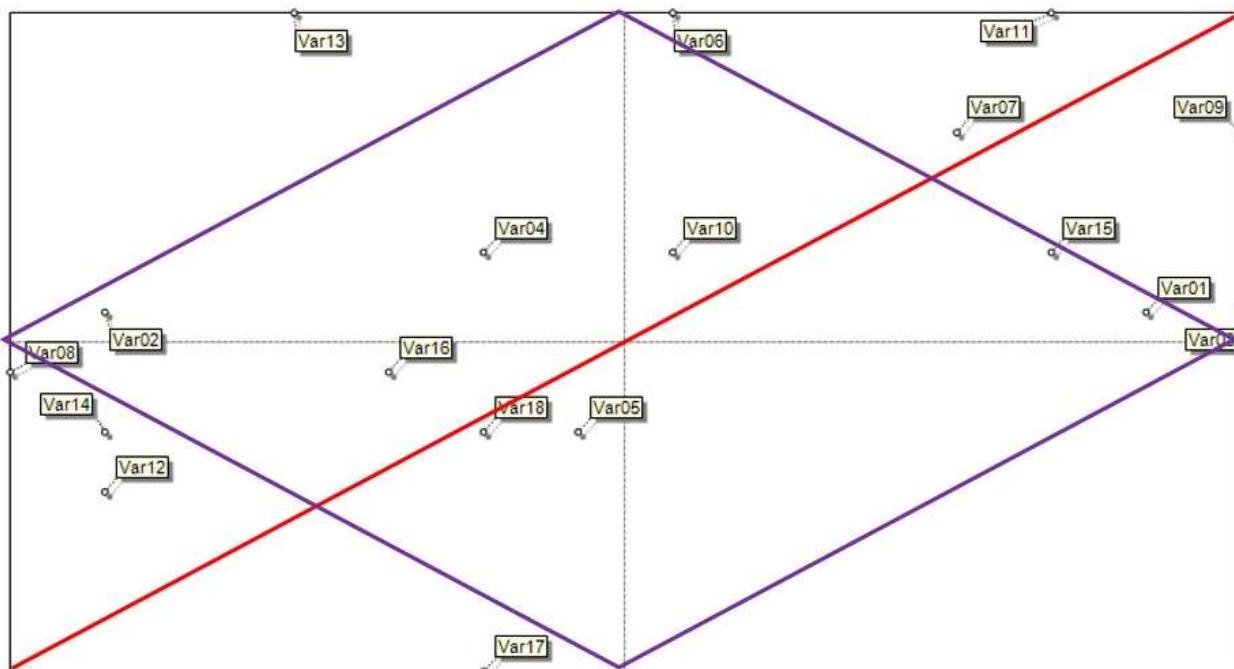
شده و با استفاده از روش اثرات متقاطع با نرم افزار میک مک پیشran های ساختاری تأثیرگذار بر کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه ۲۲ تهران تحلیل شدند. شاخص پُرشدگی به دست آمده برای متغیرها با دو بار چرخش داده ای، ۹۳/۸۳ درصد است که این میزان نشان دهنده پیوستگی و تأثیرگذاری زیاد عوامل شناسایی شده بر یکدیگر است. این وضعیت نشان دهنده کارایی ابزار تحقیق و تأیید اطلاعات جمع آوری شده در سطح بسیار مطلوب می باشد و صحت اطلاعات به دست آمده را تأیید می کند. بر اساس نتایج به دست آمده تعداد روابط با اثرگذاری زیاد نسبت به سایر روابط (متوسط و کم) با ۱۱۳ رابطه قوی تر می باشد. به طوری که ۱۰۷ رابطه دارای تأثیرگذاری متوسط، ۸۴ مورد کم تأثیر و ۲۰ مورد بی تأثیر بوده است (جدول ۳).

جدول ۳- ویژگی های ماتریس اولیه اثرات متقاطع کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد

شناخت	تعداد صفر	تعداد تکرار	ابعاد ماتریس	شاخص	تعداد دو	تعداد یک	تعداد سه	جمع	درجه پرشدگی
۱۸	۲	۲۰	۸۴	۱۰۷	۱۱۳	۳۰۴	%۹۳/۸۳		

تحلیل پایداری/نپایداری سیستم بر اساس پلان اثرگذاری و اثربذیری مستقیم: پراکنش شاخص‌ها روی پلان اثرگذاری- اثربذیری نشان-

دهنده ویژگی کلی سیستم است و بر اساس شکل پراکندگی شاخص‌ها روی پلان مشخص می‌شود که سیستم پایدار است یا نپایدار. سیستم‌های نپایدار با شاخص‌هایی که هم اثرگذارند و هم اثربذیر، تحولات شدیدی در آینده خواهند داشت و وضعیت کنونی آن‌ها پایدار نخواهد ماند. در این حالت پراکنش عوامل لوزی شکل و از جنوب غربی به شمال شرقی نمودار خواهد بود. اما چنانچه سیستم دارای تعداد زیادی شاخص اثرگذار و در سمت مقابل تعداد زیادی شاخص اثربذیر باشد و پراکنش آن‌ها به صورت L از سمت چپ نمودار ظاهر شود، سیستم پایدار است و شرایط کنونی سیستم در آینده تغییر چندانی نخواهد کرد. مطابق با نتایج مستخرج از نرم‌افزار میکمک، میزان کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه ۲۲ تهران تا حدودی نپایدار بوده و شرایط کنونی حاکم بر سیستم پایداری بلندمرتبه سازی در کلان‌شهرها در آینده نیازمند تغییرات خواهد بود (شکل ۲).

شکل ۲: مدل تأثیرات متقاطع (اثرگذاری و اثربذیری و پراکنش شاخص‌ها بر اساس اثرات مستقیم)

تحلیل میزان اثرگذاری و اثربذیری شاخص ها در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد: بر اساس ماتریس اثرات مستقیم، جمع سطوح های ماتریس نشان دهنده میزان اثرگذاری و جمع ستون ها نشان دهنده میزان اثربذیری یک عامل از سایر عامل ها است. همان طور که نتایج به دست آمده از تحقیق نشان می دهد، سه عامل «تعداد و هندسه فواصل بین بناهای بلندمرتبه»، «تعیین دقیق مشخصات رفتاری باد در منطقه» و «نظرارت و پایش ناظران و مدیران شهری در بلندمرتبه سازی بر اساس دستورالعمل مصوب ملی و بین المللی تهويه طبیعی» بیشترین تأثیرگذاری را بر سایر عامل ها داشته اند. بر این اساس مشخص می شود که توجه به سه عامل اول از اصول کلیدی در میزان کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه ۲۲ تهران می باشد. از طرفی یافته ها حاکی از آن است، دو عامل «متناوب سازی بلندمرتبه سازی با فرم شهری» و «چگونگی استقرار و پراکندگی تراکمی بلندمرتبه ها هماهنگ با باد غالب» بیشترین و عامل «ایجاد فضای سبز و پوشش گیاهی مناسب با طراحی بلندمرتبه ها» کمترین تأثیربذیری را از سایر عامل ها در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد در منطقه مورد مطالعه داشته اند (جدول ۴).

جدول ۴: میزان اثرگذاری و اثربذیری عوامل در ماتریس تأثیرات مستقیم

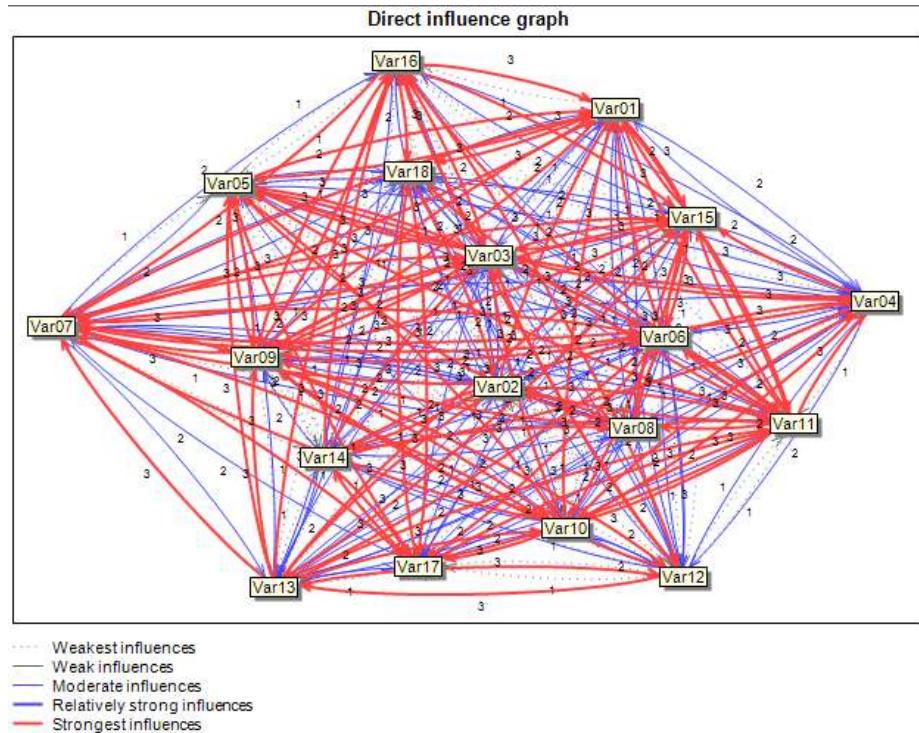
نماد	عامل	میزان اثرگذاری	میزان اثرگذاری	ناظارت و پایش ناظران و مدیران شهری در بلندمرتبه سازی بر اساس دستورالعمل مصوب ملی و بین المللی تهويه طبیعی
Var01		۴۱	۳۵	از زیای توپوگرافی و فیزیوگرافی غالب منطقه در ساخت بلندمرتبه ها
Var02		۳۰	۳۵	متناوب سازی بلندمرتبه سازی با فرم شهری (مقارن سازی بلندمرتبه سازی با فرم شهری)
Var03		۴۲	۳۵	پکسان سازی در سیستم بلندمرتبه سازی
Var04		۴۴	۳۶	(عدم احداث ساختمان های بلندمرتبه در مجاورت ساختمان های کوتاه)
Var05		۳۵	۳۳	تعیین مقطع مناسب و بهبود ساختار هندسی ساختمان های بلندمرتبه
Var06		۳۶	۴۰	رعايت اصول و معیارهای مناسب مکان یابی
Var07		۳۹	۳۸	جهت گیری و ارتقای در ساخت بلندمرتبه ها
Var08		۲۹	۳۴	ایجاد فضای سبز و پوشش گیاهی مناسب با طراحی بلندمرتبه ها
Var09		۴۲	۲۸	تعداد و هندسه فواصل بین بناهای بلندمرتبه
Var10		۳۶	۳۶	خودسازی اندازی در بلندمرتبه ها و ایجاد سایه باد
Var11		۴۰	۴۰	تعیین دقیق مشخصات رفتاری باد در منطقه
Var12		۳۰	۳۲	تعیین قوانین مکمل بر ساخت بناهای بلندمرتبه در جهت بهبود تهويه طبیعی شهری
Var13		۳۲	۴۰	چگونگی استقرار و پراکندگی تراکمی بلندمرتبه ها هماهنگ با باد غالب
Var14		۳۰	۳۳	پکار گیری سیستم های نوین هدایت کننده باد در بلندمرتبه ها
Var15		۴۰	۳۶	مکان یابی مناسب معابر و پارکه راهها بر اساس جریان رفتاری باد در منطقه
Var16		۳۳	۳۴	طراحی نوع خیابان ها و جهت گیری آن ها نسبت به باد غالب
Var17		۳۴	۲۹	فرم سقف ساختمان و ساختار پوسته ساختمان های بلندمرتبه
Var18		۳۴	۳۳	تفیرات فرمی و ایجاد فرو رفتنگی در بدنه ساختمان به اشکال مقاومت

تعیین پیشان های کلیدی در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد: نتایج به دست آمده از اثرات مستقیم و غیرمستقیم عوامل مورد بررسی در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان عملکردی باد در جدول ۵ حاکی از آن است که، عوامل «رعايت اصول و معیارهای مناسب مکان یابی- Var06»، «تعیین دقیق مشخصات رفتاری باد در منطقه- Var11»، «چگونگی استقرار و

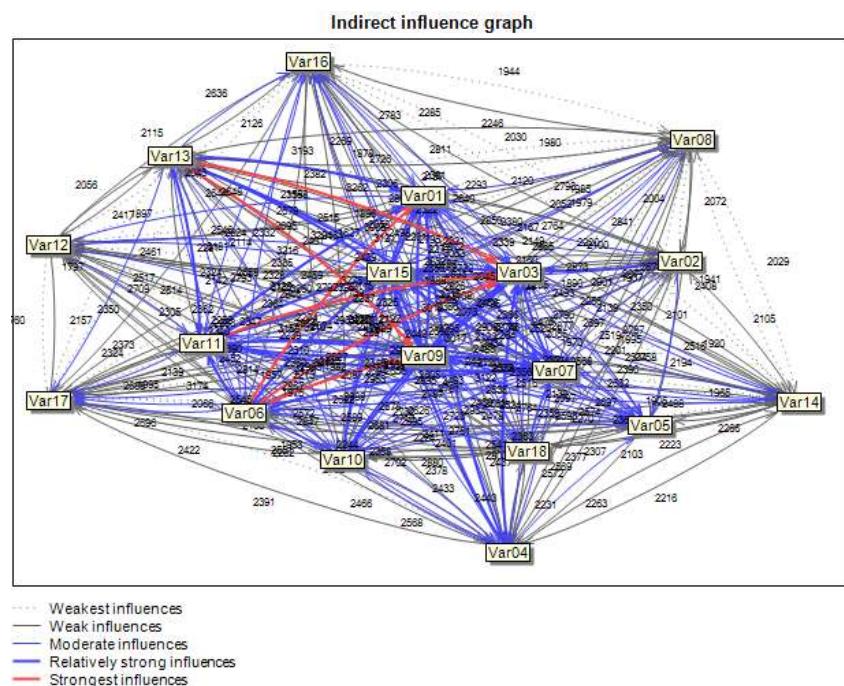
پراکندگی تراکمی بلندمرتبه‌ها هماهنگ با باد غالب-Var13، «جهت‌گیری و ارتفاع در ساخت بلندمرتبه‌ها-Var07» و «تعداد و هندسه فواصل بین بناهای بلندمرتبه-Var09» با بیشترین مقدار عددی به دست آمده به عنوان پیشانهای کلیدی تأثیرگذار مستقیم و همچنین سه عامل «رعایت اصول و معیارهای مناسب مکان‌یابی»، «چگونگی استقرار و پراکندگی تراکمی بلندمرتبه‌ها هماهنگ با باد غالب» و «تعیین دقیق مشخصات رفتاری باد در منطقه» بر اساس بالاترین امتیاز کسب شده از مهم‌ترین پیشانهای تأثیرگذار غیرمستقیم در امر کاهش اثرات بلندمرتبه‌سازی در رفتار باد بودند. این در حالی است که پنج عامل از مهم‌ترین پیشانهای مطرح شده با توجه به مقادیر به دست آمده، دارای تأثیرگذاری مستقیم و غیرمستقیم به طور همزمان می‌باشند اما به دلیل ارزش عددی بالاتر، می‌توانند اثرگذاری مستقیم بیشتری نسبت به اثرگذاری غیرمستقیم در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه‌سازی بر جریان عملکردی باد داشته باشند (جدول ۵). شکل‌های ۳ و ۴ نیز به ترتیب اثرگذاری مستقیم و غیرمستقیم عوامل را به صورت شبکه نشان می‌دهد. گراف اثرگذاری نشان‌دهنده چگونگی روابط بین عوامل بر یکدیگر می‌باشد. به طوری که تأثیر هر عامل با توجه به امتیاز دریافتی در ماتریس اثرات متقاطع بر روی سایر عوامل با یک فلاش نشان داده می‌شود. خطوط قرمز نشان‌دهنده اثرگذاری زیاد و خطوط آبی با تغییر ضخامت گویای روابط متوسط تا ضعیف است. هر چه درصد روابط در عوامل بیشتر شده و گراف با درصد بالاتری رسم می‌شود، اغلب عوامل در سیستم شبکه‌ای ظاهر می‌شوند. بر این اساس در گرفهای به دست آمده هر چه عوامل در میانه قرار گیرند، میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری بالاتری دارند.

جدول ۵: ارزیابی پلان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری عوامل مؤثر و رتبه نهایی آنها

ردیقه	اثرات مستقیم						ردیقه
	نام	تأثیرپذیری	نام	تأثیرگذاری	نام	تأثیرپذیری	
۱	Var06	۶۵۹	Var03	۶۲۷	Var06	۶۵۴	Var03
۲	Var11	۶۲۷	Var09	۶۲۹	Var13	۶۵۲	Var09
۳	Var13	۶۲۷	Var01	۶۴۳	Var11	۶۴۴	Var01
۴	Var07	۵۹۶	Var11	۶۲۷	Var09	۶۳۱	Var15
۵	Var09	۵۹۶	Var15	۶۲۷	Var11	۶۲۵	Var11
۶	Var04	۵۶۵	Var07	۶۱۲	Var07	۶۱۴	Var07
۷	Var10	۵۶۵	Var10	۵۶۵	Var06	۵۶۹	Var10
۸	Var15	۵۶۵	Var10	۵۶۵	Var10	۵۵۹	Var06
۹	Var01	۵۴۹	Var05	۵۴۹	Var05	۵۵۷	Var05
۱۰	Var02	۵۴۹	Var04	۵۳۳	Var04	۵۳۷	Var18
۱۱	Var03	۵۴۹	Var17	۵۳۳	Var17	۵۳۵	Var04
۱۲	Var08	۵۳۳	Var18	۵۳۳	Var18	۵۳۴	Var17
۱۳	Var16	۵۳۳	Var16	۵۱۸	Var16	۵۲۰	Var16
۱۴	Var05	۵۱۸	Var13	۵۱۸	Var13	۴۹۶	Var13
۱۵	Var14	۵۱۸	Var02	۴۷۰	Var02	۴۷۳	Var12
۱۶	Var18	۵۱۸	Var12	۴۷۰	Var12	۴۷۱	Var02
۱۷	Var12	۵۰۲	Var14	۴۷۰	Var14	۴۶۴	Var14
۱۸	Var17	۴۵۵	Var08	۴۵۵	Var08	۴۵۵	Var08

شکل ۳: تأثیرات مستقیم شاخص ها بر یکدیگر با پوشش ۱۰۰ درصد

شکل ۴: تأثیرات غیرمستقیم شاخص ها بر یکدیگر با پوشش ۱۰۰ درصد

بحث و نتیجه گیری

امروزه به دلیل رشد جمعیت و نیاز به مسکن سیاست بلندمرتبه‌سازی در مناطق شهری در حال افزایش است ولی عمدتاً در احداث این ساختمان‌های مرتفع شرایط جغرافیایی و اقلیمی مناطق شهری از جمله جریان باد شهری در نظر گرفته نمی‌شود (صالحی و همکاران، ۱۳۹۵). باد به عنوان یکی از عناصر نامрئی اقلیمی از مهم‌ترین چالش‌های اقلیمی در محیط شهری است (ایسا و همکاران، ۲۰۱۷). تغییرات جریان این بادها و حرکت آن‌ها در ارتباط با معابر، گذرگاه‌ها و استقرار بناهای شهری به عنوان یک مسئله محیطی در بلندمرتبه‌سازی محسوب می‌شود (کیانی و ابوالفتحی، ۱۳۹۴). به طوری که جریان‌های توزیع باد برای طراحی توسعه برنامه‌ریزی شهری جدید و ساختمان‌های بلند بسیار مهم است (سویی و همکاران، ۲۰۱۹). منطقه ۲۲ شهر تهران به عنوان یکی از مناطق ارزشمند و استراتژیک زیست‌محیطی به ویژه آلودگی هوا می‌باشد که در سال-های اخیر با گسترش سریع و روزافزون ساخت‌وساز و بلندمرتبه‌سازی رو به رو شده است به طوری که توسعه و گسترش بناهای بلندمرتبه اثرات منفی و نامطلوبی بر عملکرد جریانی باد به اشکال مختلف داشته است. لذا با توجه به اهمیت موضوع بلندمرتبه‌سازی در کلانشهر تهران به ویژه منطقه ۲۲ به عنوان کریدور جریانی باد و ورودی هوای شهر، شناسایی راهکارها و استراتژی‌های کاهش اثرات مخرب بناهای بلندمرتبه با روند جریانی باد مطلوب و ایجاد اقلیم مناسب از طریق نزول آلودگی هوا، ضرورت پیدا می‌کند. به بیان دیگر طراحی دقیق بلندمرتبه‌ها می‌تواند بخش زیادی از مشکلات محیطی باد از جمله تهویه طبیعی و پراکندگی آلاینده‌های هوا را مرتفع نماید (لیو و همکاران، ۲۰۱۸). در همین راستا تحقیق حاضر بر اساس دیدگاه و نظرات خبرگان تخصصی به بررسی پیشran‌های تأثیرگذار در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه‌سازی بر جریان عملکردی باد با رویکرد آینده‌پژوهی در منطقه ۲۲ تهران پرداخته است که مهم‌ترین نتایج آن به شرح زیر مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

رعایت اصول و معیارهای مناسب مکان‌یابی مهم‌ترین پیشran در کاهش اثرات منفی بلندمرتبه‌سازی در برنامه‌ریزی و مدیریت آینده شهری است. نکته مهم در معرفی معیارهای مکانی مؤثر در ساختمان‌های بلند آن است که این معیارها به یک میزان در انتخاب مکان بهینه برای احداث ساختمان‌های مذکور مؤثر نیستند. یکسان قرار دادن این معیارها باعث می‌شود تا برخی موقع در نشان دادن اهمیت برخی معیارها اغراق و در مقابل، اهمیت برخی معیارهای مؤثر نادیده گرفته شود (عزیزی و فلاح، ۱۳۹۰). از طرفی برخی از معیارها به ویژه نوسان جریانی باد در راستای تهویه طبیعی منطقه مورد مطالعه از جمله فاکتورهای اقلیمی است که توجه به آن می‌تواند نقش مهمی در ایجاد بلندمرتبه‌ها داشته باشد. این معیارها می‌توانند در سه بخش کالبدی-فضایی، اجتماعی و اقتصادی-اقلیمی تقسیم‌بندی شوند (رهنمای و رزاقان، ۱۳۹۲؛

1- Soea et al
2- Liu et al

سپاهی و همکاران، ۱۳۹۵؛ تاجیک و همکاران، ۱۳۹۶) که در این تحقیق تمرکز بر روی تأثیرات عناصر اقلیمی همچون جریان باد می‌باشد که در طراحی و ساخت بلندمرتبه‌ها نادیده گرفته شده و یا کمتر به آن توجه می‌شود. حسین پورشاد (۱۳۹۳) و احدی (۱۳۹۷) نیز با تأیید یافته به دست آمده به این نتیجه رسیده است که جانمایی مناسب ساختمان‌های بلندمرتبه بر اساس اصول محیط طبیعی اثرات مخرب عوامل مخاطره‌آفرین از جمله باد را کاهش می‌دهد. تأثیر گسترده این ساختمان‌ها علاوه بر کالبد و فضای شهری امروزی، بر تهويه طبیعی و آلودگی‌های هوا غیرقابل انکار است؛ به طوری که عدم توجه به معیارها و ضوابط لازم برای مکان‌یابی صحیح این ساختمان‌ها متناسب با وضعیت جریانی و رفتاری باد در منطقه، می‌تواند باعث بروز مشکلات متعددی در آینده شهرها گردد (تاجیک و همکاران، ۱۳۹۶). بنابراین تدوین سند جامع چشم‌انداز آینده بلندمرتبه‌سازی بر اساس استانداردهای زیست‌محیطی بین‌المللی و قوانین ملی، می‌تواند نقش مهمی در جهت هدایت جریان باد و همچنین تهويه طبیعی شهرها با توجه به نوسانات شدید اقلیمی داشته باشد.

یکی دیگر از پیشانهای مهم و تأثیرگذار در کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه‌سازی در جریان عملکردی باد، تعیین دقیق مشخصات رفاري باد در منطقه می‌باشد که تأثیر مستقیمی بر چگونگی استقرار و پراکندگی تراکمی بلندمرتبه‌ها دارد. این یافته با نتایج تحقیقات آقاجان‌زاده و تابان (۱۳۹۹) و شیشگار^۱ (۲۰۱۳) همسو بوده و بیان داشتند که با توجه به تغییر در تراکم ارتفاعی و نوع چیدمان و توده‌های جدید، جهت و سرعت جریان باد دچار تلاطم شده است که به لحاظ بیولوژیکی و احساس آرامش برای ساکنین مشکلاتی را در پی دارد. شناخت عوامل رفاري باد بر اساس مکان پیش‌بینی شده ساخت بلندمرتبه‌ها و تحلیل آن‌ها باعث طراحی مهندسی با رویکرد زیست‌محیطی و اقلیمی که از مهم‌ترین شاخص‌های پایداری آینده شهری است، شده و موجب سهولت یافتن راه حل‌هایی جهت رفع معضلات مربوطه خواهد شد (شکوهیان و همکاران، ۱۳۹۷). از این‌رو تعیین سرعت و جهت وزش باد، عرض جغرافیایی، میزان بارندگی و رطوبت، ساعت‌آفتابی و توپوگرافی به کاهش تأثیرات منفی جزیره‌های گرمایی و به دام افتادن آلودگی‌ها در سطح شهر کمک می‌کند. این یافته با نتایج تحقیقات ژو و همکاران (۲۰۱۷) در چین همسو می‌باشد. بنابراین با مشخص شدن خصوصیات باد غالب در منطقه، برنامه‌ریزی و تصمیمات لازم در راستای میزان تراکم و پراکندگی بناها می‌شود. به بیان دیگر، جریان عملکردی باد در منطقه می‌تواند تعیین کننده سطح تراکم و چگونگی استقرار بلندمرتبه‌ها خواهد بود (تشو و همکاران، ۲۰۱۲). در همین راستا پارک و همکاران (۲۰۲۱) و شریف و ابوهیجله (۲۰۲۰) با تأیید یافته به دست آمده بر این باورند که محل استقرار ساختمان‌ها و تراکم آن‌ها با عناصر اقلیمی ارتباط زیادی دارد.

جهت‌گیری و ارتفاع در ساخت بلندمرتبه‌ها عامل دیگری است که نقش تعیین‌کننده در جریان رفتاری باد دارد. چگونگی استقرار، جهت-گیری و ارتفاع بلندمرتبه‌ها در کاهش جزایر حرارتی از طریق تنظیم جریان باد تأثیر مثبتی دارند. به همین دلیل برنامه‌ریزان شهری باید به این تغییرات به ویژه در زمان‌های بحرانی توجه داشته باشند، تا با در نظر گرفتن فواید و زیان‌هایی که افزایش ارتفاع در بلوک‌های شهری دارد، قوانین شهری را برای میزان ارتفاع ساختمان‌ها تدوین نمایند. بر این اساس با افزایش ارتفاع ساختمان‌ها نقاط سرد افزایش می‌یابد و کاهش میانگین دما تا $0/25^{\circ}\text{C}$ درجه به وجود می‌آید. به بیان دیگر می‌توان گفت، افزایش ارتفاع ساختمان‌ها در شرایط بحرانی زمستان سبب کاهش دمای شهر و سرددتر شدن شهر و افزایش سرعت باد می‌شود (بیات و بمانیان، ۱۴۰۰). با افزایش ارتفاع و جهت‌گیری نامناسب توده‌ها، کوران باد اتفاق نمی‌افتد، در این صورت دمای بین توده‌ها افزایش می‌یابد که بهبود آن مستلزم تغییر در شرایط کالبدی با توجه جهت و توزیع جریان باد است (آقاجانزاده و تابان، ۱۳۹۹). به اعتقاد همدا و همکاران (۲۰۲۰) جهت باد 45° درجه با تقویت قابل توجه باد و پایین نگهداشتن شدت تلاطم، مطلوب‌ترین زاویه را نشان می‌دهد. لذا جهت‌گیری بهینه در بلندمرتبه‌سازی بر اساس خصوصیات رفتاری باد اثربخشی مطلوب و مثبتی در جریان رفتاری باد دارد (احمد و همکاران، ۲۰۱۷؛ چوبی و همکاران، ۲۰۲۳). از طرفی، سرعت و توزیع فشار باد با افزایش سطح ارتفاع و جهت-گیری سازه‌های ساختمانی با ارتفاع یکسان تغییر خواهد کرد (لیو و همکاران، ۲۰۱۸). نکته دوم این که در بنایی که از ارتفاع ناهمسان برخوردارند، بادهای تند ناشی از ساختمان‌های بلند ممکن است زمینه‌ساز آسیب‌پذیری بنایی کم مرتبه شوند (ایشیدا و همکاران، ۲۰۲۳؛ کی و همکاران، ۲۰۲۲).

همان‌طور که نتایج نشان داد، تعداد و هندسه فواصل بین بنایی‌ها بلندمرتبه به ویژه در بنایی‌ها مجتمع از عوامل تأثیرگذار بر جریان طبیعی باد در شهر دارد. این یافته با نتایج تحقیقات کلیم و جبلونسکی^۱ (۲۰۰۴) همخوانی داشته و به این نتیجه رسیدند که سرعت جریان باد در گذرگاه‌های بین ساختمان‌ها به بالاترین حد خود می‌رسد. ایشان معتقد‌داند که فضای باز بین مجموعه ساختمان‌ها به همان اندازه که ارتفاع آن‌ها فرآیند تهویه را سهل می‌کند، جریان باد را هم می‌تواند مختلط نماید. لذا طراحی شکل و ابعاد گذرگاه‌های نقش مهمی در کنترل جریان باد منطقه شهری خواهد داشت. نتایج به دست آمده از تحقیقات لی و چن (۲۰۲۰) ضمن تأیید یافته به دست آمده از تحقیق، تعداد و پراکندگی فواصل بین ساختمان‌ها اثرات متفاوتی بر محیط و سرعت باد اطراف ساختمان‌ها دارد. بنابراین طراحی دقیق جهت و ابعاد بین ساختمان‌های بلندمرتبه می‌تواند به عنوان تونلی عمل نماید که باعث گردش باد و تهویه طبیعی منطقه شهری می‌شود.

1- Ke et al

2- Klemm & Jablonski

با توجه به نتایج به دست آمده از تحقیق پیشنهاداتی جهت کاهش اثرات مخرب بلندمرتبه سازی بر جریان و رفتار باد به شرح زیر

ارائه می گردد:

- بلندمرتبه ها را نباید بر روی یک خط احداث کرد بلکه آنها باید به صورت متخلل و با نظمی ساخته شوند که اجازه عبور جریان هوا

دهند، بگونه ای که علاوه بر رعایت قاعده مشرفیت از بروز اثرات اولیه و ثانویه جریان باد نیز جلو گیری گردد.

- فاصله قرارگیری ساختمان های بلند در کنار یکدیگر معیار مهم می باشد که باید فاصله ساختمان ها به میزانی باشد که مناطق آبرودینامیکی

اطراف آنها در یکدیگر اثر کنند.

- در مجتمع هایی با ترکیب چند ساختمان بلندمرتبه می باشد با حذف یک ساختمان بلند در مسیر جریان هوا موجب تقویت اثربخشی

تهویه باد شهری و تعدیل سرعت باد در فضای باز مرکزی مجتمع می شود.

- تعیین نقاط بحرانی سرعت باد، در بافت های کالبدی ساختمان های بلندمرتبه و مقابله با آنها، می تواند از ایجاد سرعت های نامطلوب باد

در فضاها و معابر شهری پیشگیری کند.

- نماهای بزرگ ساختمان باید عمودی باشد و نماهای باریک تر در موازات جهت باد قرار گیرد. در همین حال، فاصله بین ساختمان باید

به اندازه کافی و به گونه ای باشد که حرکت باد را مسدود نکرده و گردش باد را بهبود بخشدند.

- افزایش عرض ساختمان های برج مانند بهای افزایش انحراف جریان باد.

- ساخت دیوارهای محدب شکل برای منحرف کردن قسمت عمدی از جریان باد به اطراف و کاهش میزان آشفتگی باد

منابع

احدى، مرتضى. (۱۳۹۷). بررسى و تحليل معيارهای مناسب مکانی بلندمرتبه سازی در شهر تبریز، ششمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی: تهران.

آریان مهر، علیرضا، پورمہابادیان، الهام و محمودی، مهدی. (۱۴۰۰). معیارهای بلندمرتبه سازی از دیدگاه زیباشناسی و منظر شهری در راستای آمایش سرزمین و جغرافیای شهری: نمونه موردی: منطقه ۲۲ تهران، فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، (۲)۱۳: ۸۹-۶۱.

آذربزیان، نیلوفر، موصوی، نفیسه، حلبیان، امیرحسین و شاهینی فر، مصطفی. (۱۴۰۲). تحلیل اثرات بلندمرتبه سازی بر تغییرات محیط شهری (نمونه موردی: محله کیانپارس اهواز)، مجله جغرافیا و توسعه فضای شهری، ۴: ۲۳-۱.

آقاجانزاده، سیده آزاده و تابان، محسن. (۱۳۹۹). تأثیر توده های متراکم بر جریان باد در جهت تهویه شهری (نمونه موردی: شهر بالسر)، مجله پژوهش های دانش زمین، ۱۱(۴۳): ۱۸۳-۱۰۲.

بابایی، مهدی و شهبازی، حسین. (۱۳۹۸). بررسی تأثیر بلندمرتبه سازی در منطقه ۲۲ شهرداری تهران بر میدان باد منطقه و شهر تهران، گزارش فنی شرکت کنترل کیفیت هوا: تهران.

بیات، آتوسا و بمانیان، محمد رضا. (۱۴۰۰). تحلیل تأثیر الگوهای استقرار ساختمان های بلند بر کاهش اثر جزایر حرارتی در فضاهای مابین ساختمان ها، مجله گفتمان طراحی شهری،

۱۰۵-۱۲۰(۱).

تاجیک، وحید، عسکری، محسن، نالایی، امیرحسین و مهدی نیا، محمد هادی. (۱۳۹۶). مکان یابی پهنه های مستعد بلندمرتبه سازی نمونه موردی: حوزه شمال غربی شهر مشهد، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ۳۲(۳): ۱۶۳-۱۷۳.

- حسین پورشاد، و. (۱۳۹۳). بررسی و تحلیل معیارهای مناسب مکانی در بلند مرتبه سازی؛ مطالعه موردی: شهر تبریز، پایان نامه گروه معماری دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه تبریز.
- خداویسی، عرفان، سجادزاده، حسن و معتقد، محمد. (۱۳۹۷). تأثیر بناهای بلند مرتبه بر آسایش حرارتی و زیستی عابران پیاده (نمونه موردی: خیابان بوعلی شهر همدان)، مجله محیط‌شناسی، ۴(۴۴): ۶۴۳-۶۵۹.
- رئیسی، ایمان و عباس‌زادگان، حسین. (۱۳۸۶). پایداری اجتماعی در خانه، مجله آبادی، ۵: ۱۱-۷.
- رضایی حیری، محمد تقی، نجف خسروی، شیوا و سعادت‌جو، پریا. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر مقطع ساختمان‌های بلند مرتبه بر رفتار باد در پیرامون بنا، مجله نامه معماری و شهرسازی، ۹(۱۷): ۷۷-۶۱.
- رهنما، محمدرحیم و رزاقیان، فرزانه. (۱۳۹۲). مکان‌یابی ساختمان‌های بلند مرتبه با تأکید بر نظریه رشد هوشمند شهری در منطقه ۹ شهرداری مشهد، مجله آمایش جغرافیایی فضایی، ۳(۹): ۶۴-۴۵.
- رهنما، محمدرحیم و عباس‌زاده، غلامرضا. (۱۳۸۵). مطالعه تطبیقی سنجش درجه پراکنش/فسردگی در کلان‌شهرهای سیدنی و مشهد، فصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، ۳(۶): ۱۰۱-۱۱۰.
- سپاهی، اعظم، مقدم آربایی، علی و فاطمی، نرجس السادات. (۱۳۹۵). بررسی آثار بلند مرتبه سازی بر بافت پیرامون با توجه به اهداف توسعه پایدار (نمونه موردی: منطقه ۹ کلان‌شهر مشهد)، دومین کنفرانس سالانه پژوهش‌های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری: تهران.
- شجاعی، محمد و پولادی، پیمان. (۱۳۹۸). مطالعه ضرورت‌ها و چالش‌های بلند مرتبه سازی (مطالعه موردی: شهرستان چالوس)، فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، ۲(۱): ۱۴۹-۱۳۲.
- شروعتمداری، احسان، سنمیری، محمد مهدی، مدبی، حسین و مهریانی گلزار، محمد رضا. (۱۳۹۸). برنامه‌ریزی منظر مبتنی بر خرداقیم با هدف کاهش آلاینده‌های هوا در کلان‌شهرها (نمونه مورد مطالعه منطقه ۲۲ تهران)، نشریه باغ نظر، ۱۶(۷۷): ۵۲-۴۱.
- شکوهیان، محمد، عمرانی، نیما و خسرو پور، حمید رضا. (۱۳۹۷). مروری بر مبانی معماری پایدار شهری و تأثیر بلند مرتبه سازی بر وضعیت آلودگی هوای شهرها، چهارمین کنفرانس ملی مهندسی عمران و معماری با تأکید بر فن آوری‌های بومی ایران: تهران.
- صالحی، اسماعیل، یاوری، احمد رضا، و کیلی، فانه و پریور، پرستو. (۱۳۹۵). ارزیابی اثر بلند مرتبه سازی بر عملکرد جریا باد شهری، پژوهش موردی: منطقه ۲۲ کلان‌شهر تهران، دو فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، ۱(۱): ۷۶-۸۰.
- صدرالغوروی، تینا سادات، محمودی زرندی، مهناز و مهدی‌زاده سراج، فاطمه. (۱۴۰۱). تبیین برهم کنش مشخصات کالبدی ساختمان‌های بلند مرتبه بر پراکنش ذرات آلاینده با توجه به جریان هوای طبیعی (مطالعه موردی: منطقه یک تهران)، فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، ۱۷(۱): ۲۰۵-۲۱۸.
- عادلی، زینب و سردره، علی اکبر. (۱۳۹۰). مکان‌گزینی ساختمان‌های بلند مسکونی در قزوین با استفاده از فرآیند سلسه مراتب (AHP) و GIS، سومین کنفرانس برنامه‌ریزی و مدیریت شهری: مشهد.
- عزیزی، محمد مهدی و فلاخ، الهام. (۱۳۹۰). تعیین و به کار گیری معیارهای مکان‌یابی ساختمان‌های بلند در کلان‌شهرها: نمونه موردی شیراز، نشریه صفة، ۵۲(۲۰۰-۱۸۵).
- فرقانی، حجت، رهنما، محمدرحیم، صابری فر، رستم و رحیمی، حسین. (۱۳۹۹). تحلیل اثرات بلند مرتبه سازی بر فرم شهری کلان‌شهر مشهد، مجله جغرافیا و توسعه فضای شهری، ۷(۱): ۲۲۹-۲۰۹.
- کیانی، مهرداد و ابوالفتحی، داریوش. (۱۳۹۴). الگوهای حرکتی جریان بادهای غالب و پیامدهای محیط‌زیستی آن‌ها در ارتباط با استقرار ساختمان‌ها و معابر شهری: مطالعه موردی شهر نهادوند در غرب ایران، مجله انسان و محیط‌زیست، ۱۳(۱): ۴۷-۵۶.
- گودرزی، علی، حق‌زاد، آمنه، رمضانی‌پور، مهرداد و بزرگ‌مهر، کیا. (۱۴۰۱). تحلیل عوامل مؤثر بر عدم موقعیت سیاست‌های زمین و مسکن در منطقه ۲۲ تهران، مجله آمایش محیط، ۱۵(۵۸): ۸۰-۵۹.
- وارثی، حمید رضا و کریمی، لیلا. (۱۳۹۶). تحلیل جغرافیایی ساختمان‌های بلند مرتبه، مطالعه موردی: مناطق جنوب رودخانه زاینده‌رود در شهر اصفهان، مجله آمایش جغرافیایی فضای، ۷(۲۴): ۷-۱۴.
- وحید، آرش، شیعه، اسماعیل صارمی، حمید رضا. (۱۳۹۶). ارائه الگویی برای مکان‌یابی ساختمان‌های بلند مرتبه با تأکید بر پایداری محیط زیست به روش FTOPSIS نمونه موردی: محدوده ۳ شهرداری قزوین، فصلنامه جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای)، ۸(۱): ۳۲۹-۳۴۳.
- يعقوبی، زینب و زعیم‌دار، مژگان. (۱۳۹۷). بررسی سیمای زیست محیطی منطقه ۲۲ شهر تهران، مجله مدیریت محیط زیست و توسعه پایدار، ۱: ۷-۱.
- Ahmad, T., Aibinu, A., and Thaheem, M. J. (2017). The effects of high-rise residential construction on sustainability of housing systems. Procedia engineering, 180: 1695-1704.
- Ahuja, A., and Dalui, S. (2006). Unpleasant Pedestrian Wind Conditions Around Building. Asian Journal of Civil Engineering (Building and Housing), 7(2): 147-154.
- Chauhan, H. M., Pomal, M. M., and Bhuta, G. N. (2013). A comparative study Of wind forces on high-rise buildings as per is 875-Iii (1987) and proposed draft code (2011). Global journal for research analysis, 2(5): 2277-8160.
- Chen, L., Hang, J., Sandberg, M., Claesson, L., Di Sabatino, S., and Wigo, H. (2017). The impacts of building height variations and building packing densities on flow adjustment and city breathability in idealized urban models. Building and Environment, 118: 344-361.

- Chokhachian, A., Perini, K., Giulini, S., and Auer, T. (2020). Urban performance and density: Generative study on interdependencies of urban form and environmental measures. *Sustainable cities and society*, 53: 101952.
- Cui, H., An, H., Ma, M., Han, Z., Saha, S. C., and Liu, Q. (2023). Experimental Study on Wind Load and Wind-Induced Interference Effect of Three High-Rise Buildings. *Journal of Applied Fluid Mechanics*, 16(11): 2101-2114.
- Ding, C., and Lam, K. P. (2019). Data-driven model for cross ventilation potential in high-density cities based on coupled CFD simulation and machine learning. *Building and Environment*, 165: 106394.
- García Cueto, O. R., Tejeda Martínez, A., and Bojórquez Morales, G. (2009). Urbanization effects upon the air temperature in Mexicali, BC, Mexico. *Atmósfera*, 22(4): 349-365.
- Hala, E., Nepravishta, F., and Panariti, A. (2017). The wind flow effects and high-rise buildings in urban spatial morphology. In *Cities in Transitions, Proceedings of the 1st International Forum on Architecture and Urbanism*, Tirana, Albania (pp. 14-16).
- Hemida, H., Šarkić Glumac, A., Vita, G., Kostadinović Vranešević, K., and Höffer, R. (2020). On the flow over high-rise building for wind energy harvesting: An experimental investigation of wind speed and surface pressure. *Applied Sciences*, 10(15): 5283.
- Hui, Y., Tamura, Y., and Yang, Q. (2017). Analysis of interference effects on torsional moment between two high-rise buildings based on pressure and flow field measurement. *Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics*, 164: 54-68.
- Isa, N. M., Nasir, N. F., Sadikin, A., and Bahara, J. A. H. (2017). Investigation of wind behaviour around high-rise buildings. In IOP Conference Series: Materials Science and Engineering (Vol. 243, No. 1, p. 012037). IOP Publishing.
- Iqbal, Q. M. Z., and Chan, A. L. S. (2016). Pedestrian level wind environment assessment around group of high-rise cross-shaped buildings: Effect of building shape, separation and orientation. *Building and environment*, 101: 45-63.
- Ishida, Y., Yoshida, A., Kamata, S., Yamane, Y., and Mochida, A. (2023). Wind Tunnel Experiments on Interference Effects of a High-Rise Building on the Surrounding Low-Rise Buildings in an Urban Block. *Wind*, 3(1): 97-114.
- Ke, Y., Shen, G., Yu, H., and Xie, J. (2022). Effects of Corner Modification on the Wind-Induced Responses of High-Rise Buildings. *Applied Sciences*, 12(19): 9739.
- Kim, H., Kim, T., and Leigh, S. (2014). Assessment of Pedestrian Wind Environment of High-rise Complex Using CFD Simulation, Sustainable Procurement in Urban. *Regeneration and Renovation Northern Europe and North-West Russia*, 1-8.
- Kim, J., Kwon, Y., Kang, B., Choi, J., and Kwon, S. (2023). Analysis of the Skyscraper Wind around High-Rise Buildings in Coastal Region, South Korea, during Typhoon 'Hinnamnor'. *Wind*, 3(1): 64-78.
- Klemm, K., and Jablonski, M. (2004). Wind speed at pedestrian level in a residential building complex. *environment*, 2: 3-10.
- Li, Y., and Chen, L. (2020). Study on the influence of voids on high-rise building on the wind environment. *Build Simul*, 13: 419-438.
- Liu, S., Pan, W., Zhao, X., Zhang, H., Cheng, X., Long, Z., and Chen, Q. (2018). Influence of surrounding buildings on wind flow around a building predicted by CFD simulations. *Building and Environment*, 140: 1-10.
- Montazeri, H., Blocken, B., and Hensen, J. L. M. (2015). Evaporative cooling by water spray systems: CFD simulation, experimental validation and sensitivity analysis. *Building and environment*, 83: 129-141.
- Moonen, P., Defraeye, T., Dorer, V., Blocken, B., and Carmeliet, J. (2012). Urban Physics: Effect of the micro-climate on comfort, health and energy demand. *Frontiers of Architectural Research*, 1(3): 197-228.
- Murakami, S., Iwasa, Y., and Morikawa, Y. (1986). Study on acceptable criteria for assessing wind environment at ground level based on residents' diaries. *Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics*, 24(1): 1-18.
- Nugroho, N. Y., Triyadi, S., and Wonorahardjo, S. (2022). Effect of high-rise buildings on the surrounding thermal environment. *Building and Environment*, 207: 108393.
- Park, J. H., Berardi, U., Chang, S. J., Wi, S., Kang, Y., and Kim, S. (2021). Energy retrofit of PCM-applied apartment buildings considering building orientation and height. *Energy*, 222: 119877.
- Prasitreak, D., and Srivanit, M. (2022). The effects of high-rise building on Urban thermal environments and outdoor thermal comfort: A case study of suburban residential development nearby the Rangsit Campus of Thammasat University. *Journal of Architectural/Planning Research and Studies*, 19(1): <https://doi.org/10.56261/jars.v19i1.243476>
- Qin, H., Lin, P., Lau, S. S. Y., and Song, D. (2020). Influence of site and tower types on urban natural ventilation performance in high-rise high-density urban environment. *Building and Environment*, 179: 106960.
- Ramalho, C. E., and Hobbs, R. J. (2012). Time for a change: dynamic urban ecology. *Trends in ecology & evolution*, 27(3): 179-188.
- Rose, L., Horrison, E., and Venkatachalam, L. J. (2011). Influence of built form on the thermal comfort of outdoor urban spaces. In The 5th International Conference of the International Forum of Urbanism (IFoU).
- Roslan, N. H., Ismail, M. R., and Malim, N. A. H. (2020). The effects of microclimate and air-infiltration on energy and long-term thermal comfort in high-rise buildings in tropical climate. In IOP Conference Series: Earth and Environmental Science (Vol. 476, No. 1, p. 012079). IOP Publishing.
- Shareef, S., and Abu-Hijleh, B. (2020). The effect of building height diversity on outdoor microclimate conditions in hot climate. A case study of Dubai-UAE. *Urban Climate*, 32: 100611.
- Shishegar, N. (2013). Street design and urban microclimate: analyzing the effects of street geometry and orientation on airflow and solar access in urban canyons. *Journal of clean energy technologies*, 1(1): 52-56.
- Soea, T. M., and San Yu Khaingb, K. K. T. (2019). Study on Wind Flow Behaviours of High Rise Buildings with CFD Simulation. *American Scientific Research Journal for Engineering, Technology, and Sciences (ASRJETS)*, 54(1), 111-121.
- Tsang, C. W., Kwok, K. C., and Hitchcock, P. A. (2012). Wind tunnel study of pedestrian level wind environment around tall buildings: Effects of building dimensions, separation and podium. *Building and Environment*, 49: 167-181.

- Tsichritzis, L., and Nikolopoulou, M. (2019). The effect of building height and façade area ratio on pedestrian wind comfort of London. *Journal of wind engineering and industrial aerodynamics*, 191: 63-75.
- Tsou, J. Y., Chow, B., and Fu, W. (2012). Wind environment and natural Ventilation simulation for sustainable building design in Hong Kong and other China cities. In 14th international conference on computing in civil and building engineering (ICCCBE) Moscow, russia: moscow state university of civil engineering (pp. 27-29).
- Vafai, H., Parivar, P., Sehat Kashani, S., Farshforoush Imani, A., Vakili, F., and Ahmadi, G. (2020). Environmental impact analysis of high-rise buildings for resilient urban development. *Scientia Iranica*, 27(4): 1843-1857.
- Xu, X., Yang, Q., Yoshida, A., and Tamura, Y. (2017). Characteristics of pedestrian-level wind around super-tall buildings with various configurations. *Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics*, 166: 61-73.
- Weerasuriya, A. U., Zhang, X., Gan, V. J., and Tan, Y. (2019). A holistic framework to utilize natural ventilation to optimize energy performance of residential high-rise buildings. *Building and Environment*, 153: 218-232.
- Yang, A., Wen, C., Wu, Y., Juan, Y., and Su, Y. (2013). Wind field analysis for a high-rise residential building layout in Danhai, Taiwan. *Proceedings of the World Congress on Engineering*, 2(3-5): 843-848.
- Zarghami, E., Karimimoshaver, M., Ghanbaran, A., and SaadatiVaghar, P. (2019). Assessing the oppressive impact of the form of tall buildings on citizens: Height, width, and height-to-width ratio. *Environmental Impact Assessment Review*, 79: 106287.
- Zhang, Y., Ou, C., Chen, L., Wu, L., Liu, J., Wang, X., and Hang, J. (2020). Numerical studies of passive and reactive pollutant dispersion in high-density urban models with various building densities and height variations. *Building and Environment*, 177: 106916.
- Zhao, D. X., and He, B. J. (2017). Effects of architectural shapes on surface wind pressure distribution: case studies of oval-shaped tall buildings. *Journal of Building Engineering*, 12: 219-228.
- Zhao, L., and Li, Y. (2022). The influence of multi/high-rise building on the surface wind load of low-rise building. *Alexandria Engineering Journal*, 61(12): 11979-11991.